

Bruksela, dnia 12 kwietnia 2009 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 21/2009

Inicjatywy i raporty Komisji Europejskiej marzec 2009 (wybrane)

1. Komisja wzywa unijnych przywódców do jedności w obliczu kryzysu, szybkiej reformy rynku finansowego oraz dowiedzenia zdolności do światowego przywództwa podczas szczytu G20

Komisja Europejska wzywa przywódców UE do dalszej intensyfikacji skoordynowanych europejskich działań służących walce z kryzysem gospodarczym. W komunikacie na szczyt Rady Europejskiej w dn. 19-20 marca Komisja przedstawiła projekty ukierunkowane na wykorzystanie szerokiego poparcia, jakim cieszą się już obecnie inicjatywy w dziedzinie realnej gospodarki i zatrudnienia. W komunikacie Komisja ujawnia plany kompleksowych reform systemu finansowego opartych na sprawozdaniu de Larosièrego. Ukazano w nim, jak wyraźne i wspólne zaangażowanie w realizację tego ambitnego programu może utorować UE drogę do występowania w roli światowego lidera podczas szczytu G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia.

Przewodniczący Komisji **José Manuel Barroso** powiedział: „Wiosenna Rada Europejska musi wysłać silny sygnał dla obywateli, przedsiębiorstw i całego świata. Tak, istnieje wyjście z kryzysu. Europa dysponuje jednością, zaufaniem i determinacją pozwalającymi ten kryzys przetrwać. Należy zdecydowanie i w skoordynowany sposób wprowadzić w życie uzgodniony plan ożywienia gospodarczego. Musimy w pełni wykorzystać potencjał jednolitego rynku. Zwracamy się dziś do unijnych przywódców z apelem o uzgodnienie kompleksowego planu działania. O uczynienie wszystkiego co możliwe dla ochrony naszych obywateli przed bezrobociem. O oczyszczenie rynków finansowych na bazie sprawozdania de Larosièrego. Wreszcie, ze względu na zbliżający się szczyt G20 w Londynie, apelujemy o utorowanie Europie drogi do pełnienia kierowniczej roli dzięki sile własnego przykładu i perswazji.”

• **System bankowy**

Na początku komunikatu Komisja przedstawiła zestawienie środków podjętych od jesieni 2008 r., które zapobiegły załamaniu europejskiego systemu bankowego, a tym samym niezliczonym bankructwom i zwolnieniom. Komisja wzywa państwa członkowskie do szybkiego działania w celu odbudowy zaufania oraz ożywienia rynku pożyczek bankowych, w szczególności poprzez realizację wytycznej wydanej przez Komisję w dniu 25 lutego dotyczącej usunięcia „toksycznych aktywów” z bilansów bankowych.

- **Regulacja i nadzór finansowy**

Komisja aprobuje główne zasady ustanowione przez grupę de Larosièrego i zwraca się do unijnych przywódców o ich zaaprobowanie. Komisja wzywa do ustanowienia systemu nadzoru, w którym funkcjonować będzie dużo silniejszy nadzór na szczeblu UE, ale równocześnie wyraźne kompetencje zachowają krajowe organy nadzoru. Komisja popiera propozycję grupy dotyczącą ustanowienia pod auspicjami EBC organu wczesnego ostrzegania w celu identyfikacji i eliminacji zagrożeń systemowych. Komisja popiera zalecenie grupy w sprawie ustanowienia zestawu podstawowych standardów regulacyjnych obowiązujących na terytorium całej UE.

W kwietniu Komisja przedstawi obecnie opracowywane inicjatywy dotyczące funduszy hedgingowych, inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym oraz struktur wynagradzania. Po realizacji oceny skutków Komisja przedstawi czerwcowej Radzie Europejskiej szczegółowy harmonogram dalszych środków opartych na sprawozdaniu de Larosièrego. Natomiast jesienią Komisja przedłoży projekty dotyczące nowych ram nadzoru oraz między innymi takich kwestii jak: ryzyko płynności i nadużywanie dźwigni finansowej; dalsze podniesienie poziomu ochrony deponentów i ubezpieczających; oraz skuteczne sankcje za naruszenie reguł.

- **Realna gospodarka**

W komunikacie wskazano, że europejski plan ożywienia gospodarczego zaczyna przynosić pierwsze rezultaty. Wartość ogólnej pomocy budżetowej dla gospodarki udzielonej za pośrednictwem środków europejskich i krajowych oraz automatycznych mechanizmów stabilizacyjnych sięgnie co najmniej 3,3% PKB w latach 2009-2010. W załączniku do komunikatu zestawiono 500 krajowych środków stwierdzając, że zasadniczo odpowiadają one zasadom stanowiącym, że działania ratunkowe powinny być ściśle ukierunkowane, przejściowe i realizowane w odpowiednim czasie.

Komisja zwraca się do unijnych przywódców o zatwierdzenie jasnych wytycznych w zakresie dalszych działań, zgodnie z zasadami jednolitego rynku i wolnego handlu światowego, jak również z celem jak najszybszej budowy niskoemisyjnej gospodarki i przywrócenia stabilności finansów publicznych.

Komisja wzywa również państwa członkowskie do uzyskania porozumienia w kwestii programu inwestycji wartych 5 mld EUR przeznaczonych na połączenia między systemami energetycznymi oraz łącza szerokopasmowe.

- **Zatrudnienie**

W swoim dokumencie Komisja wzywa państwa członkowskie do wzmoczonych wysiłków w walce z bezrobociem – którego poziom może sięgnąć 10% w 2010 r., po raz pierwszy od lat 90-tych ub. wieku – i wykluczeniem społecznym. Wysiłki te powinny również pomóc w utrzymaniu popytu i zapobieżeniu dalszym zwolnieniom. Powinny one stanowić centralny element krajowych programów stymulacji gospodarki. Komisja zwraca się do państw członkowskich o wykorzystanie takich środków jak pomoc finansowa na rzecz porozumień dotyczących tymczasowego ograniczenia czasu pracy, zwiększenia świadczeń dla osób bezrobotnych, obniżenia pozapłacowych kosztów pracy dla pracodawców oraz napędzania inwestycji w programy szkoleń i przekwalifikowania. Na szczeblu europejskim Komisja wzywa

do szybkiego zatwierdzenie jej propozycji dotyczących niezwłocznego zwiększenia zaliczek wypłacanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego o kwotę 1,8 mld EUR.

Komisja przedstawia również plan działań przygotowawczych do europejskiego szczytu w sprawie zatrudnienia, który ma zostać zorganizowany w maju w Pradze. Na szczycie tym powinny zostać uzgodnione dalsze konkretne środki na rzecz ratowania miejsc pracy i tworzenia ich w sektorach przyszłości. W ramach przygotowań do szczytu Komisja zorganizuje również serię warsztatów z udziałem wszystkich kluczowych zainteresowanych podmiotów z różnych państw członkowskich.

- **Wspieranie globalnego ożywienia – rola dla UE**

Komisja wzywa unijnych przywódców do uzgodnienia szeregu dziedzin, w których Europa może i powinna sprawować przewodnią rolę podczas szczytu G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia, na fali sukcesu jakim było zajęcie jednolitego stanowiska podczas szczytu w Waszyngtonie w listopadzie 2008 r.

UE powinna wspólnie naciskać na udoskonalenie globalnego systemu finansowego i regulacyjnego, koncentrując się na poniższych kwestiach: większa przejrzystość i rozliczalność; odpowiednia regulacja działalności wszystkich instytucji finansowych; zaradzenie trudnościom powodowanym przez jurysdykcje niechętne współpracy; intensyfikacja międzynarodowej współpracy w dziedzinie nadzoru; oraz reforma MFW, Forum Stabilności Finansowej i Banku Światowego.

Europa powinna również działać na rzecz globalnego ożywienia, wzywając do zweryfikowania wpływu dotychczas podjętych środków budżetowych na gospodarkę światową i wspierając wolny handel, jak również zwracając się do uczestników londyńskiego szczytu o podjęcie wielostronnej inicjatywy dotyczącej finansowej strony wymiany handlowej, jak również potwierdzenie zaangażowania w realizację milenijnych celów rozwoju, zgodnie z ustaleniami poczynionymi w Waszyngtonie.

2. Podmioty gospodarcze i społeczne wzywają do podjęcia konkretnych, spójnych i solidarnych działań na szczeblu europejskim, żeby wyjść z kryzysu

Europejskie rady społeczno-gospodarcze dyskutowały z przewodniczącym Komisji Europejskiej **José Manuelem Barroso** i komisarzami **Vladimírem Špidlą** oraz **Joaquínem Almuníą** o planie naprawy gospodarczej i środkach przyjętych w państwach członkowskich w celu przywrócenia zaufania i zachowania miejsc pracy w Europie. Przewodniczący Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) Mario Sepi, inicjator tej drugiej konferencji poświęconej kryzysowi finansowemu, pragnął takiej debaty z udziałem Komisji Europejskiej, EKES-u i krajowych rad społeczno-gospodarczych, jako że te ostatnie dysponują nieocenioną wiedzą z terenu, jeśli chodzi o ocenę skuteczności środków wdrożonych w poszczególnych państwach członkowskich. W konferencji wzięło udział w sumie 14 przewodniczących lub sekretarzy generalnych rad społeczno-gospodarczych państw członkowskich.

W przemówieniu otwierającym konferencję przewodniczący EKES-u pochwalił działania podejmowane przez Komisję Europejską w dziedzinie naprawy gospodarczej, jednak wyraził także pragnienie, by pomoc przekazana bankom wywarła rzeczywisty wpływ na gospodarkę

realną i by obywatele mogli bezpośrednio odczuć jej skutki. Zaapelował on o prawdziwą ogólnoeuropejską koordynację i solidarność, które w obecnym okresie kryzysu przechodzą ciężką próbę. Na zakończenie dodał, że państwa członkowskie, przestrzegając paktu o stabilności, powinny jednak zachować pewną elastyczność i nie powinny tracić z oczu celów strategii lizbońskiej.

Przewodniczący Komisji Europejskiej **José Manuel Barroso** przypomniał z kolei, że Europa dysponuje narzędziami umożliwiającymi przezwyciężenie tego poważnego kryzysu, teraz jednak należy „dokonać przyspieszenia”. W tym celu trzeba, jego zdaniem, działać na trzech frontach: poprzez system finansowy, który powinien zostać poddany bardziej etycznym regułom; poprzez gospodarkę realną, w której trzeba stymulować działalność i wspierać inwestycje na przyszłość; i wreszcie poprzez sprawy społeczne, aby zmniejszyć koszty ludzkie recesji, zwłaszcza poprzez inwestycje w szkolenia.

Według przewodniczącego Komisji nie ma sensu mówić o nowych środkach, skoro właśnie rozpoczyna się wdrażanie europejskiego planu naprawy gospodarczej. Jego zdaniem potrzeba „więcej działań, a mniej gestów!”. Tak więc przewodniczący Barroso z radością powitał inicjatywę EKES-u i wyjawiał, że zważywszy na doświadczenie Komitetu w znajdowaniu konsensusu, zamierza włączyć go w pełni w przygotowania do szczytu poświęconego zatrudnieniu, który odbędzie się w maju w Pradze.

Dla **Vladimíra Špidli**, komisarza ds. zatrudnienia, spraw społecznych i równości szans, prognozy nie wyglądają optymistycznie: bezrobocie w całej Unii Europejskiej ma do końca roku osiągnąć poziom 8,7%. Priorytetem jest zatem ograniczenie szkód do minimum. Dlatego właśnie jednym z celów planu naprawy gospodarczej jest utrzymanie miejsc pracy w przedsiębiorstwach i ułatwienie wchodzenia lub powrotu na rynek pracy. „Plan ten stanowi być może tylko punkt wyjścia, jest jednak najważniejszym planem ostatnich dziesięcioleci i stanowi granicę naszych możliwości” – stwierdził komisarz.

Joaquín Almunia, komisarz ds. gospodarczych i walutowych, podkreślił, że podejmowane działania powinny być szybkie, ograniczone w czasie i ukierunkowane na konkretne cele. Trzeba inwestować w przyszłość Europy i wspierać zrównoważone reformy służące pobudzeniu wzrostu gospodarczego. Zdaniem komisarza, UE powinna skupić się na trzech dziedzinach o zasadniczej wadze dla naprawy gospodarczej: chodzi o uzdrowienie sektora finansów, wdrożenie planów podatkowych stymulujących gospodarkę i złagodzenie skutków dla obywateli i zatrudnienia, szczególnie za pomocą większej elastyczności czasu pracy oraz poprzez ukierunkowane działania w zakresie szkolenia dla pracowników sektorów ogarniętych kryzysem.

Thomas Delapina, sprawozdawca opinii EKES-u w sprawie planu naprawy gospodarczej, przypomniał, że Komitet popiera plan Komisji, i wyraził zadowolenie, że zastosowano całą gamę makroekonomicznych strategii politycznych. Niemniej jednak sprawozdawca ubolewał nad powolnym tempem wdrażania planu i brakiem konkretnych skutków dla obywateli. Stwierdził ponadto, że europejski model społeczny posiada atuty pozwalające złagodzić kryzys i uniknąć osłabienia dialogu społecznego.

Henri Malosse, Georgios Dassis i Staffan Nilsson, przewodniczący – odpowiednio – Grupy Pracodawców, Pracowników i Innych Podmiotów w EKES-ie, zgodnie domagali się działań zmierzających do przywrócenia zaufania i zaapelowali o większą solidarność i etyczność.

Konferencja ta nawiązuje do udanej styczniowej konferencji zatytułowanej „Rien ne va plus? Jak odbudować europejską społeczną gospodarke rynkową”, na której Komitet rozpoczął analizowanie najlepszych rozwiązań służących odbudowie społecznej gospodarki rynkowej w Europie. Z efektami tej konferencji można zapoznać się na stronie internetowej: <http://www.eesc.europa.eu/events/2009-01-22-financial-markets/index-fr.asp>.

3. Jak najlepiej wykorzystać finansowanie europejskie – UE wspiera setki innowacyjnych i kreatywnych projektów

W dniach 2-3 marca Komisja Europejska zorganizowała dużą konferencję służącą zademonstrowaniu, w jaki sposób finansowanie projektów transgranicznych przez UE służy kreatywności i innowacjom oraz jak upowszechniać doświadczenia i wyniki tych projektów z korzyścią dla wszystkich. Komisja przedstawi również nową platformę internetową pod nazwą EVE („Espace Virtuel d’Echange”), poświęconą wynikom i szczegółowym informacjom o finansowanych przez UE projektach w zakresie edukacji i kultury oraz w dziedzinach pokrewnych. Stanowi to istotny wkład Komisji w Europejski Rok Kreatywności i Innowacji.

Komisarz UE do spraw edukacji, szkoleń, kultury i młodzieży, **Ján Figel**, powiedział przed konferencją: „Kreatywność i innowacja stanowią istotny element rozwiązania problemów, których obecnie doświadcza Europa. Jest to właściwy moment, aby pokazać, w jaki sposób pieniądze dostępne za pośrednictwem naszych programów mogą przynosić ogromne korzyści i pośrednio oddziaływać na różne dziedziny. Istniejący w Europie potencjał kreatywności można ukierunkować na opracowywanie innowacyjnych rozwiązań, produktów i usług sprzyjających wzrostowi gospodarczemu.”

- **Projekty finansowane przez UE jako wzorce i źródło inspiracji**

Konferencja stanowi okazję dla decydentów, promotorów projektów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego do dyskusji nad tym, jak zapewnić powodzenie projektów finansowanych przez UE oraz jak upowszechniać doświadczenia i konkretne wyniki projektów, aby mogli z nich korzystać inni. Wsparcie finansowe UE jest zwykle ograniczone w czasie. Uczestnicy konferencji będą również dyskutować o tym, jak zapewnić skuteczność projektów również po zakończeniu początkowego wsparcia – bądź poprzez długoterminową ciągłość działań, bądź poprzez stworzenie wymiernych wyników. Mogą one mieć postać stałych partnerstw łączących organizacje z różnych krajów, nowych podręczników metodycznych, opracowań ekspertów lub płyt DVD przedstawiających dzieła artystów.

- **Nowa platforma internetowa prezentująca wyniki projektów**

Przy okazji konferencji Komisja uruchomi również nową platformę internetową „EVE” umożliwiającą łatwy dostęp do wyników i szczegółowych informacji na temat szerokiego spektrum projektów finansowanych przez UE w dziedzinach edukacji, kultury, młodzieży i społeczeństwa obywatelskiego. Baza danych zawiera już szczegółowe informacje o kilkuset projektach z poprzednich lat i będzie stopniowo uzupełniana o nowe informacje. W ramach EVE koordynatorzy projektów mogą tworzyć i rozwijać przestrzeń poświęconą postępom i wynikom prowadzonych przez siebie projektów.

- **Kreatywność i innowacje w projektach UE**

Konferencji towarzyszy wystawa poświęcona wynikom 20 szczególnie wartościowych projektów z całej Europy, pokazujących, jaki wymierny wpływ może mieć wkład ze strony UE. Kolejne 30 najlepszych praktycznych wzorców zaczerpniętych z programów UE przedstawia nowa publikacja opracowana specjalnie na tę okazję. Wybrano projekty cechujące się szczególną kreatywnością i innowacyjnością, zgodnie z tematem przewodnim Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji 2009. Projekty te były finansowane w ramach licznych programów UE, w tym programów Comenius, Leonardo da Vinci, Erasmus i Grundtvig, „Młodzież w działaniu”, „Europa dla obywateli” oraz programu „Kultura”, a także programu „Media”, szóstego ramowego programu w dziedzinie badań, jak również funduszy strukturalnych, stanowiących kluczowy instrument polityki regionalnej UE.

4. Uruchomiono nową platformę internetową przedstawiającą rezultaty projektów finansowanych przez UE

Komisja Europejska przedstawiła nowe narzędzie internetowe pozwalające na łatwy dostęp do rezultatów i szczegółów projektów finansowanych przez UE w dziedzinie edukacji, kultury, młodzieży i obywatelstwa. EVE (Espace Virtuel d'Échange – wirtualna przestrzeń wymiany informacji) została oficjalnie uruchomiona przez komisarza europejskiego Jána Figel'a w dniu 2 marca na konferencji i wystawie poświęconej kreatywnym i innowacyjnym projektom finansowanym przez UE.

Nowa platforma EVE (Espace Virtuel d'Échange – wirtualna przestrzeń wymiany informacji) jest dostępna bezpłatnie w trybie on-line i zawiera szczegółowe informacje na temat projektów finansowanych w ramach unijnych programów działań w dziedzinie edukacji, kultury, młodzieży i obywatelstwa. Adres EVE to http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/eve/.

Ján Figel, komisarz UE ds. edukacji, szkoleń, kultury i młodzieży, przecinając wirtualną wstęgę z okazji uruchomienia EVE, powiedział: „Dzięki EVE kierownikom projektów łatwiej będzie korzystać z doświadczeń wyniesionych z projektów, które zakończyły się sukcesem. Struktura informacji na stronie internetowej pozwala na adaptację i wykorzystanie dotychczasowych rezultatów w nowym kontekście. Dzięki EVE promotorzy projektów będą mogli stworzyć sieć kontaktów i nagłośnić informacje o swoich projektach.”

• Konferencja i wystawa poświęcona kreatywnym i innowacyjnym projektom finansowanym przez UE

Uczestnicy konferencji poświęconej kreatywnym i innowacyjnym projektom finansowanym przez UE dyskutowali nad sposobami zapewnienia jak najlepszych rezultatów i długoterminowego oddziaływania. Temat tego spotkania został wybrany w związku z Europejskim Rokiem Kreatywności i Innowacji 2009.

Warsztaty poświęcone były kreatywności i innowacjom w uczeniu się przez całe życie; zależnościom między kreatywnością, innowacjami i przedsiębiorczością; świadomości kulturowej i twórczym partnerstwom.

Uczestnicy podkreślali, że UE może przyczynić się do wypracowania istotnej wartości dodanej na poziomie europejskim poprzez ułatwianie współpracy: poprzez udzielanie wsparcia finansowego we wstępnych fazach projektu, kiedy to głównym problemem jest podjęcie

ryzyka; poprzez zapewnienie struktur pomocniczych, które pozwoliłyby autorom projektów skupić się na głównych celach; lub przyznając jako wyraz uznania takie tytuły jak Europejska Stolica Kultura.

Wnioski z dyskusji są takie, że aby projekty finansowane przez UE przyniosły oczekiwane korzyści, należy starannie badać rezultaty projektów i doświadczenie z nich płynące pod względem ich przydatności w innych kontekstach. Uczestnicy docenili międzysektorowe podejście konferencji, gdyż odzwierciedlało ono korzyści płynące z angażowania ludzi z bardzo różnych sektorów, z różnych środowisk i o różnym doświadczeniu w ramach partnerstw na rzecz innowacyjnych projektów lub, jak ujął to jeden z dyskutantów, poprzez skupienie ludzi o rzeczywistych pilnych potrzebach i osób z bardziej tradycyjnych środowisk – naukowych i akademickich.

5. UE rozpoczęła kampanię przeciwko niższym wynagrodzeniom kobiet

Komisja Europejska rozpoczęła 9 marca ogólnounijną kampanię służącą rozwiązaniu problemu nierówności płac w zależności od płci. W skali całej gospodarki UE kobiety zarabiają średnio o 17,4% mniej niż mężczyźni. Rozpoczynana właśnie w kontekście Międzynarodowego Dnia Kobiet (8 marca) kampania służąca zwiększeniu świadomości problemu nierówności wynagrodzeń, jego przyczyn i możliwych rozwiązań, opiera się na prostej idei „równej płacy za równą pracę”.

„Problem nierówności płac ze względu na płeć wynika z wielorakich przyczyn i wymaga wielorakich rozwiązań.” Aby go wyeliminować, potrzebne jest działanie na wszystkich poziomach i zaangażowanie wszystkich podmiotów, od pracodawców i związków zawodowych, poprzez władze krajowe, po każdego obywatela. Nasza kampania ma uświadomić ludziom zarówno przyczyny, dla których kobiety w Europie nadal zarabiają tak znacząco mniej niż mężczyźni, jak i możliwe rozwiązania” – powiedział komisarz UE ds. równości szans, **Vladimír Špidla**. „W dzisiejszych warunkach gospodarczych równość kobiet i mężczyzn jest ważniejsza niż kiedykolwiek. Tylko wykorzystując cały potencjał naszych zdolności możemy stawić czoła kryzysowi” – dodał.

Równa płaca za równą pracę to jedna z fundamentalnych zasad Unii Europejskiej. Zasadzie tej, zapisanej w traktacie rzymskim w 1957 r., poświęcono już w 1975 r. osobną dyrektywę, zakazującą wszelkiej dyskryminacji i różnicowania wynagrodzenia – we wszystkich jego aspektach – pomiędzy mężczyznami a kobietami wykonującymi tę samą pracę bądź pracę o takiej samej wartości. W rezultacie, dzięki skuteczności prawodawstwa europejskiego i ustawodawstw krajowych dotyczących równych płac, znacznie spadła liczba przypadków wyraźnej, bezpośredniej dyskryminacji, polegającej na niższym opłacaniu kobiet niż mężczyzn dysponujących tymi samymi umiejętnościami i doświadczeniem, wykonujących dokładnie tę samą pracę z równą wydajnością. Dlaczego w takim razie różnica wynagrodzeń w skali Unii nadal wynosi 17,4%?

Nierówność wynagrodzeń kobiet i mężczyzn to różnica średniej stawki brutto (przed opodatkowaniem) za godzinę pracy w skali całej gospodarki. Odzwierciedla ona trwającą ciągle dyskryminację i nierówność na rynku pracy, która w praktyce dotyka głównie kobiet. Na przykład praca kobiet często postrzegana jest jako mniej wartościowa, niż praca wykonywana przez mężczyzn, a kobiety często pracują w sektorach, w których średnie płace są niższe niż w

sektorach zdominowanych przez mężczyzn; np. kasjerki w supermarketach przeważnie zarabiają mniej niż magazynierzy.

Nierówność płac powoduje również zmniejszenie zarobków kobiet na przestrzeni całego życia oraz ich emerytur, co przyczynia się do ubóstwa w starszym wieku. W grupie wiekowej powyżej 65 lat zagrożonych ubóstwem jest 21% kobiet, podczas gdy wśród mężczyzn – 16%.

Celem kampanii jest zwiększenie świadomości istnienia problemu nierówności płac i jego możliwych rozwiązań. W ramach kampanii, skierowanej do obywateli, pracodawców i pracowników, promowane będą sprawdzone rozwiązania problemu nierówności płac, pochodzące z całej Europy; rozpowszechniane będą również narzędzia przeznaczone dla pracodawców i związków zawodowych na poziomie europejskim i krajowym. Prowadzona będzie również strona internetowa oraz kampania reklamowa w prasie europejskiej i za pomocą plakatów.

Kampania jest następstwem komunikatu politycznego Komisji z 2007 r. dotyczącego nierówności płac, w którym analizowano przyczyny tego zjawiska i określono kierunki działań na poziomie UE. W komunikacie podkreślono konieczność zwiększania świadomości w zakresie problemu nierówności płac oraz jego możliwych rozwiązań poprzez działania na wszystkich poziomach, angażujące wszystkie podmioty i skupiające się na wszystkich czynnikach.

- **Sprawozdanie roczne na temat równości**

Sprawozdanie za 2009 rok na temat równości kobiet i mężczyzn, przedstawione przez Komisję, potwierdza, że pomimo pewnego postępu w zakresie równości płci, w niektórych obszarach nadal utrzymują się znaczne dysproporcje. Jakkolwiek stopa zatrudnienia kobiet w ciągu ostatnich lat stale wzrasta (obecnie wynosi 58,3%, podczas gdy wśród mężczyzn 72,5%), to kobiety nadal częściej niż mężczyźni pracują w niepełnym wymiarze czasu (odsetek ten wynosi 31,2% dla kobiet i 7,7% dla mężczyzn) oraz przeważają w sektorach o niższych wynagrodzeniach (ponad 40% kobiet, czyli dwa razy więcej niż mężczyzn, pracuje w ochronie zdrowia, edukacji i administracji publicznej). Jednocześnie jednak kobiety stanowią 59% nowych absolwentów uczelni.

- **Udział kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji**

Nowe sprawozdanie opracowywane przez ekspertów na zlecenie Komisji potwierdza jednocześnie, że kobiety są również nieproporcjonalnie słabo reprezentowane w podejmowaniu decyzji gospodarczych oraz w polityce europejskiej. Banki centralne wszystkich 27 państw członkowskich UE są kierowane przez mężczyzn. Na nieproporcjonalnie małą liczbę kobiet na najwyższych stanowiskach istotnie wpływa sytuacja w dużych przedsiębiorstwach, gdzie mężczyźni stanowią prawie 90% członków zarządów w najważniejszych spółkach (zaliczających się do indeksu wiodących przedsiębiorstw w każdym kraju). Poziom ten prawie nie uległ zmianie w ostatnim czasie.

Odsetek kobiet wśród członków parlamentów krajowych (przy uwzględnieniu tylko izby niższej lub jedynej izby) wzrósł w ciągu ostatniej dekady o ok. połowę – z 16% w 1997 r. do 24% w 2008 r., zaś w Parlamencie Europejskim nieznacznie przekracza ten poziom (31% kobiet). Przeciętnie mężczyźni zajmują około trzy razy więcej stanowisk ministerialnych w rządach krajowych niż kobiety (25% kobiet i 75% mężczyzn).

- **Dalsze informacje:**

Strona internetowa kampanii przeciwko nierówności płac:

<http://ec.europa.eu/equalpay>

Roczne sprawozdanie z 2009 r. na temat równości kobiet i mężczyzn:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=418&langId=pl>

Kobiety w polityce europejskiej – czas na działanie

http://ec.europa.eu/employment_social/publications/booklets/equality/pdf/ke8109543_en.pdf

6. Komisja Europejska rozprawia się z nowoczesnymi formami niewolnictwa i wykorzystywaniem seksualnym dzieci

Komisja Europejska przyjęła w dniu 25 marca br. dwa wnioski dotyczące nowych przepisów, które pozwolą intensywniej zwalczać handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne dzieci, nadużycia seksualne wobec dzieci oraz pornografię dziecięcą. Nowe wnioski zastąpią istniejące akty prawne w tych dziedzinach, które obowiązywały odpowiednio od 2002 i 2004 r. Nowe wnioski zagwarantują pełną zgodność z najwyższymi standardami europejskimi, zapewnią lepszą pomoc dla ofiar oraz bardziej zdecydowane ściganie i karanie przestępców odpowiedzialnych za wykorzystywanie seksualne dzieci i handel ludźmi. We wnioskach wzięto również pod uwagę szybko rozwijające się technologie w przestrzeni wirtualnej.

Wiceprzewodniczący Komisji **Jacques Barrot**, komisarz ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, oświadczył: „Chcemy tworzyć taką UE, która naprawdę będzie w stanie chronić najbardziej narażonych obywateli przed najstraszliwszymi przestępstwami. Mówiąc o handlu ludźmi, mamy na myśli kobiety i dziewczęta, które sprowadzono do roli seksualnych niewolnic, bite i maltretowane dzieci, zmuszane do żebrania i kradzieży, młodych ludzi zmuszanych do pracy w strasznych warunkach za głodowe wynagrodzenie. Natomiast nadużycia seksualne wobec dzieci i ich seksualne wykorzystywanie to przerażające zbrodnie, które pozostawiają głębokie blizny i skazują na cierpienie przez całe życie.”

- **Najważniejsze fakty i liczby**

Według danych Międzynarodowej Organizacji Pracy na całym świecie 1,225 mln osób pada ofiarą handlu ludźmi na terytorium swojego własnego kraju lub w ramach transgranicznego handlu ludźmi. Ofiary są najczęściej wykorzystywane do prostytucji (43%) lub do pracy (32%). Spośród ofiar zmuszanych dla zysku do świadczenia usług seksualnych przeważającą większość (98%) stanowią kobiety i dziewczęta. Opierając się o dostępne dane można założyć, że co roku w ramach handlu ludźmi kilkaset tysięcy osób sprowadzanych jest na terytorium UE lub przemieszcza się w jej obrębie. Badania sugerują, że znaczna liczba dzieci w Europie, około 10-20% według wiarygodnych szacunków naukowców, stanie się w dzieciństwie ofiarą napaści seksualnej.

W 2008 r. wykryto ponad 1000 komercyjnych i ok. 500 niekomercyjnych stron internetowych zawierających materiały pornograficzne z udziałem dzieci, z czego 71% w Stanach Zjednoczonych. Szacuje się, że ok. 20% stron z pornografią dziecięcą ma charakter niekomercyjny (głównie w oparciu o technologię peer-to-peer (P2P)). Z szacunkowych danych wynika, że średnio około 20 % sprawców przestępstw na tle seksualnym (istnieją duże rozbieżności w zależności od profilu sprawców) popelnia kolejne przestępstwa po skazaniu.

- **Nowe wnioski**

Dwa nowe wnioski dotyczące decyzji ramowych Rady zobowiążą państwa UE do działań na trzech płaszczyznach: ścigania przestępców, chronienia ofiar i prewencji.

Wniosek w sprawie zwalczania handlu ludźmi zbliża krajowe przepisy i kary oraz zapewnia, że przestępcy staną przed wymiarem sprawiedliwości, nawet jeśli popełnili przestępstwo za granicą. Pozwoli on policji na utrwalanie treści rozmów telefonicznych oraz stosowanie podsłuchu i innych podobnych narzędzi wykorzystywanych do zwalczania przestępczości zorganizowanej. Ofiary otrzymają zakwaterowanie i opiekę medyczną, a w razie konieczności ochronę policyjną, aby mogły odzyskać siły i nie bały się zeznawać przeciwko sprawcom. Będą również chronione przed dalszymi traumatycznymi przeżyciami podczas postępowania karnego, których przyczyną mogą być np. dociekliwe pytania dotyczące przeżyć związanych z przymusowym wykorzystywaniem seksualnym. Ofiary otrzymają bezpłatną pomoc prawną na wszystkich etapach postępowania, również w celu ubiegania się o kompensatę finansową. Wniosek zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia sankcji wobec osób korzystających z usług seksualnych świadczonych przez zmuszane do tego ofiary oraz wobec pracodawców wykorzystujących ofiary handlu ludźmi. We wniosku ustanowiono również niezależne organy monitorujące realizację tych działań.

Wniosek w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania i niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych ułatwia karanie sprawców nadużyć wobec dzieci poprzez ustanowienie sankcji karnych wobec nowych form nadużyć, takich jak: „nagabywanie dzieci w celach seksualnych” – nakłanianie dzieci za pośrednictwem internetu do spotkania i następnie wykorzystywanie ich, przeglądanie pornografii dziecięcej bez pobierania plików na własny komputer oraz zmuszanie dzieci do pozowania o charakterze seksualnym przed kamerą internetową. „Seksturyści”, podróżujący za granicę w celu wykorzystywania seksualnego dzieci, będą ścigani we własnym kraju. Pokrzywdzone dzieci będą mogły składać zeznania bez konieczności konfrontacji ze sprawcą w sądzie, aby oszczędzić im dodatkowych traumatycznych przeżyć. Będą miały również zapewnioną bezpłatną pomoc prawnika. Każdy sprawca powinien być traktowany indywidualnie i mieć dostęp do specjalnie dobranego leczenia, aby w przyszłości nie popełnił podobnych przestępstw. Nałożony na sprawcę zakaz wykonywania zawodu lub działalności, które wiążą się z kontaktem z dziećmi, powinien obowiązywać nie tylko w kraju skazania, ale w całej UE. Opracowane zostaną systemy blokujące dostęp do stron internetowych z pornografią dziecięcą.

Wnioski zostaną przedyskutowane na posiedzeniu Rady Ministrów UE, a po zatwierdzeniu powinny zostać przeniesione do prawa krajowego.

Wiceprzewodniczący Jacques Barrot stwierdził: „Chcemy powiedzieć to jasno: tego rodzaju przestępstwa, nie znające granic państwowych, są niedopuszczalne. Europa będzie nadal ustanawiała najwyższe i najbardziej ambitne standardy w dziedzinie ich zwalczania”.

7. Komisja Europejska sfinansuje europejską koalicję finansową (EFC) w celu zwalczania dystrybucji pornografii dziecięcej w Internecie

Komisarz Jacques Barrot, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za dziedzinę wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa poinformował w dniu 3 marca, że Komisja udostępni fundusze w wysokości do 427 000 EUR w celu sfinansowania działalności

Europejskiej koalicji finansowej przeciwko zamieszczaniu w Internecie treści pornograficznych z udziałem dzieci.

Koalicja – kierowana przez Child Exploitation and Online Protection Centre (CEOP) (brytyjską organizację policyjną zajmującą się ochroną dzieci przez wykorzystaniem seksualnym) i finansowana przez Komisję Europejską – stanowi publiczno-prywatną nieformalną grupę, do której należą organy policyjne, operatorzy finansowi, dostawcy usług internetowych, organizacje pozarządowe oraz inni partnerzy, i której celem jest wspólna walka z pornografią dziecięcą.

MasterCard, Microsoft, PayPal, VISA Europe oraz organizacja pozarządowa Missing Children Europe należą do członków-założycieli nowej koalicji, do której dołączyli także Allen and Overy oraz ICMEC – the International Centre for Missing and Exploited Children – jako członkowie doradcy. Jeżeli chodzi o organizacje policyjne, do członków-założycieli należą także Europol oraz Włoska Narodowa Policja Poczta i Komunikacyjna.

Koalicja rozpoczęła działalność 3 marca, podczas konferencji prasowej zorganizowanej w siedzibie brytyjskiej agencji ochrony porządku publicznego CEOP (ośrodek odpowiedzialny za przeciwdziałanie wykorzystaniu dzieci i ich ochronę w Internecie), w obecności wiceprzewodniczącego Jacques'a Barrota.

Komisja przeznaczy nawet do 427 000 EUR na finansowanie działalności koalicji, która umożliwić ma połączenie wysiłków wszystkich partnerów zaangażowanych w walkę z komercyjnym rozpowszechnianiem obrazów elektronicznych zawierających pornografię dziecięcą w Internecie. Koalicja pomoże identyfikować i chronić ofiary, lokalizować i aresztować przestępców – pedofilów, jak również tych, którzy uzyskują dochody ze sprzedaży wymienionych obrazów oraz – przede wszystkim – konfiskować zyski pochodzące z tej przestępczej działalności. Pozwoli to zapobiec nabywaniu pornografii dziecięcej z wykorzystaniem karty kredytowej lub innych elektronicznych systemów płatności. Komisja przedstawi również wkrótce projekty mające na celu aktualizację i poprawę decyzji ramowej Rady dotyczącej zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej.

Wiceprzewodniczący Jacques Barrot podkreślił znaczenie tej inicjatywy stwierdzając „Jestem w pełni oddany celowi, jakim jest zapewnienie dzieciom najlepszej możliwej formy ochrony przed wszelkimi formami przestępczości i nadużyć. Stoimy w obliczu faktu, jakim jest szybki rozwój Internetu, który doprowadził do otwarcia dużego rynku elektronicznych obrazów zawierających pornografię dziecięcą. Europejska koalicja finansowa pomoże zidentyfikować i chronić ofiary oraz, przede wszystkim, konfiskować zyski pochodzące z tej przestępczej działalności. Równocześnie jednak należy zaznaczyć, że aby koalicja była w pełni efektywna musi do niej przystąpić więcej partnerów, w tym państwa członkowskie. Wyrażam gotowość udzielenia koalicji wszelkiego potrzebnego wsparcia w jej wysiłkach.”

8. Sprawozdanie Komisji: problem spożycia narkotyków na świecie dziesięć lat później

Komisja Europejska opublikowała w dniu 8 marca sprawozdanie na temat sytuacji na rynkach handlu narkotykami na świecie od 1998 r. Ukazało ono, że w ciągu ostatniego dziesięciolecia na całym świecie, zwłaszcza na szczeblu krajowym, nastąpił rozwój polityki antynarkotykowej, którego przejawem jest, że działania skierowane do osób uzależnionych

zostały zintensyfikowane a środki stosowane wobec handlarzy narkotykami są bardziej rygorystyczne. Ale jakie są praktyczne skutki tych działań?

Badanie, na podstawie którego sporządzono sprawozdanie, nie wykazało, że spożycie narkotyków na świecie uległo zmniejszeniu w okresie od 1998 do 2007 r. Ogólnie rzecz biorąc, w niektórych bogatszych krajach, sytuacja uległa pewnej poprawie, podczas gdy w innych uległa raczej pogorszeniu, a w niektórych nawet pogorszeniu gwałtownemu i znacznemu, przy czym w tej ostatniej grupie krajów znajduje się kilka dużych krajów rozwijających się lub będących w okresie przejściowym. Inaczej rzecz ujmując, sytuacja pod względem spożycia narkotyków na świecie wydaje się być mniej więcej taka sama jak w 1998 r., stała się jedynie może bardziej złożona – ceny narkotyków w większości krajów zachodnich spadły od 1998 r. o około 10 do 30%, pomimo surowszych wyroków dla handlarzy np. kokainą lub heroiną w niektórych z tych krajów. Równocześnie nie ma dowodów na potwierdzenie faktu, że trudniej jest wejść w posiadanie narkotyków. Spożycie marihuany stało się „normalnym” elementem stylu życia młodych ludzi z wielu krajów zachodnich – około 50% osób urodzonych po 1980 r. spróbowało tego narkotyku co najmniej raz. Większość z nich nie kontynuowała spożycia po okresie wczesnej dorosłości. Badanie wykazało również, że konkretne środki podejmowane w ramach polityki zapobiegania produkcji narkotyków mogą skutkować zmianą obszaru, na którym się taka produkcja odbywa. Na przykład w ciągu ostatnich dziesięciu lat produkcja kokainy przeniosła się częściowo z Peru i Boliwii do Kolumbii.

Publikacja sprawozdania zbiega się z odbywającym się w tym tygodniu w Wiedniu posiedzeniem wysokiego szczebla w ramach corocznej sesji Komisji ONZ ds. Środków Odurzających (CND). Na posiedzeniu ministrowie z całego świata zamkną okres rozważań nad oceną wdrożenia deklaracji politycznej dotyczącej światowego problemu spożycia narkotyków, przyjętej w 1998 r. podczas 20. Specjalnej Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ (UNGASS) poświęconej problemowi narkotykowemu. (Celem deklaracji było znaczne ograniczenie światowego spożycia narkotyków do 2008 r. dzięki międzynarodowej współpracy i podejmowaniu środków zmierzających do ograniczenia podaży narkotyków i popytu na nie). W tym tygodniu, w oparciu o wnioski z przeprowadzonej oceny, planowane jest przyjęcie nowej deklaracji politycznej odnoszącej się do lat 2009-2019.

Wiceprzewodniczący Komisji **Jacques Barrot**, komisarz ds. wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa, oświadczył: „Na odbywającym się w tym tygodniu spotkaniu w Wiedniu nie możemy ograniczyć się do opracowania celów w ujęciu ilościowym. Musimy obecnie zmierzyć się z ogólnoswiatowym zjawiskiem handlu narkotykami w oparciu o rzeczywiste dane”.

Badanie dostarczyło realistycznych danych szacunkowych o wielkości rynku handlu narkotykami pod względem generowanych rocznych dochodów. Okazało się, że sporządzenie takich ogólnych szacunków jest bardzo trudne, głównie ze względu na brak wiarygodnych danych na temat produkcji, spożycia i handlu narkotykami w wielu częściach globu. W badaniu zawarto jednak dane szacunkowe dotyczące np. rynków marihuany, kokainy i heroiny w Europie Zachodniej, Stanach Zjednoczonych i Oceanii. Najdokładniejsze oszacowanie ogólnych dochodów z obrotu marihuaną w tych trzech regionach w 2005 r. wskazuje na blisko 70 mld EUR, co stanowi prawie połowę szacunkowej kwoty 125 mld EUR podanej przez Biuro NZ ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC).

Ważnym wnioskiem z badania jest fakt, że środki zmniejszania szkodliwych skutków, które wciąż wzbudzają kontrowersje w niektórych krajach, zyskują poparcie coraz większej liczby

krajów, które postrzegają je jako skuteczny sposób ograniczenia związanych ze spożyciem narkotyków chorób, zaburzeń porządku społecznego i śmiertelności.

Sprawozdanie zawiera również analizę ekonomicznych fundamentów międzynarodowego rynku handlu narkotykami, wraz z szacunkowymi kosztami produkcji i wartości dodanej, jaką zyskują produkty na każdym z etapów procesu handlowego – od produkcji do sprzedaży detalicznej. Analizowana jest także dystrybucja dochodów pomiędzy osoby zaangażowane w handel narkotykami, z której to analizy wyłania się zaskakująco osobliwy obraz, ukazujący, że duże zarobki miałyby być przywilejem tylko dość małej grupy spośród wszystkich tych osób.

Najważniejszym wynikiem przeprowadzonego badania jest wykazanie słabości międzynarodowego systemu gromadzenia danych i informowania o światowym problemie spożycia narkotyków. O ile UE zainwestowała spore środki w dalszy rozwój swoich działań monitorujących w ramach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, takie mechanizmy informacji nie są w rzeczywistości dostępne na poziomie międzynarodowym.

Sprawozdanie z badania można przeczytać na stronie:

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/drugs/doc_drugs_intro_en.htm

9. Więcej komórek i niższe ceny: zgodnie ze sprawozdaniem Komisji Europejskiej sektor telekomunikacji w UE nie odczuwa skutków kryzysu

Europa zajmuje czołową pozycję na świecie pod względem usług telefonii komórkowej – liczba abonentów w 2008 r. odpowiadała 119 proc. ludności UE (to więcej o 7 punktów procentowych niż w 2007 r.), co znacznie przewyższa odsetek odnotowany w USA (87 proc.) i Japonii (84 proc.). Tak wynika z dzisiejszego sprawozdania okresowego Komisji w sprawie jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych. Pomimo kryzysu gospodarczego sektor telekomunikacyjny w UE (wart około 3 proc. unijnego PKB) w 2008 r. nadal wykazywał tendencję wzrostową. Jego dochody oszacowano na ponad 300 mld euro, a wzrost wyniósł 1,3 proc. w porównaniu z 2007 r., co stanowi więcej niż wzrost w pozostałych sektorach gospodarki, gdzie wyniósł on tylko 1 proc. Na konkurencji panującej w sektorze najczęściej zyskują konsumenci, którzy płacą mniej za usługi o wyższej jakości. Dzięki działaniom podjętym przez UE średnie rachunki za telefony komórkowe w 2008 r. obniżyły się z 21,48 euro do 19,49 euro, a 75 proc. europejskich konsumentów posiada obecnie połączenie z internetem o przepustowości 2 megabajtów na sekundę lub większym (jest to prędkość umożliwiająca na przykład oglądanie telewizji przez internet). Jednak Komisja w swoim sprawozdaniu ostrzega, że bez lepszej koordynacji na szczeblu europejskim korzyści z jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych mogą zostać zagrożone z powodu niespójnych regulacji krajowych.

„Dzięki coraz większej liczbie użytkowników telefonów komórkowych i usług ruchomej łączności szerokopasmowej Europa stanowi prawdziwy kontynent łączności ruchomej. Pomimo światowego kryzysu gospodarczego europejscy konsumenci komunikują się jeszcze częściej za pomocą telefonów i Internetu. To świetna wiadomość dla sektora, który może pomóc Europie w walce z kryzysem” - powiedziała unijna komisarz ds. telekomunikacji **Viviane Reding**. „Nie wolno nam jednak spocząć na laurach. Musimy zwiększyć niezależność krajowych organów regulacyjnych. Z uwagi na coraz większą zbieżność między telefonią stacjonarną i komórkową potrzebna jest również uczciwsza konkurencja między operatorami stacjonarnymi a

komórkowymi. Ponadto należy zapobiegać obchodzeniu przepisów unijnych, ponieważ mogłoby ono wyrzucić szkodliwy wpływ na jednolity rynek. Szczególnie niepokoi mnie fakt, że wiele krajowych organów regulacyjnych podejmuje własne inicjatywy w odniesieniu do szybkich sieci internetowych. Droga do uczciwej konkurencji i inwestycji na tym polu nie prowadzi przez 27 różnych rozwiązań, faworyzujących głównie najważniejsze krajowe podmioty, ale poprzez otwarte rynki, pewność prawną i równe szanse dla wszystkich inwestorów i operatorów”.

Sprawozdanie Komisji z marca br. przedstawia w skrócie sytuację na europejskim rynku usług telekomunikacyjnych oraz stan konkurencji w 27 państwach członkowskich UE.

- **Sektor rozwija się lepiej niż pozostałe dziedziny gospodarki**

Szacuje się, że w 2008 r. unijny sektor usług telekomunikacyjnych wzrósł o 1,3 proc., przy czym ogólny faktyczny wzrost gospodarczy wyniósł 1 proc. PKB Sektor nadal łagodzi skutki inflacji, ponieważ ceny większości standardowych usług, np. rozmów telefonicznych i dostępu do internetu, stale spadają.

- **Telefonia komórkowa: konsumenci płacą o 34,5 proc. mniej niż pięć lat temu.**

W 2008 r. rynek telefonii komórkowej w dalszym ciągu stanowił najbardziej dynamiczny segment rynku usług telekomunikacyjnych w UE. Liczba użytkowników telefonów komórkowych wzrosła z 112 proc. ludności w 2007 r. do 199 proc. w 2008 r. We Włoszech, na Litwie i w Luksemburgu liczba ta wynosi ponad 140 proc. Średni udział w rynku czołowych operatorów zmniejszył się w zeszłym roku o około 3 proc., co świadczy o większej konkurencji. W rezultacie konsumenci więcej rozmawiają i wysyłają więcej SMS-ów za ceny przynajmniej o 34,5 proc. niższe niż w 2004 r.

- **Państwa członkowskie UE są w światowej czołówce pod względem dostępu do szybkiego internetu**

Liczba stacjonarnych połączeń do szerokopasmowego internetu w UE cały czas rośnie – w 2008 r. zwiększyła się o 14 mln, co dało w sumie 114 mln. Światowymi liderami w dostępie do szerokopasmowego internetu są Dania i Holandia, gdzie korzysta z niego ponad 35 proc. mieszkańców. Państwa te zajmują czołową pozycję pod tym względem i razem ze Szwecją, Finlandią, Wielką Brytanią, Luksemburgiem, Belgią, Niemcami, Francją wyprzedzają USA, gdzie w lipcu 2008 r. odsetek użytkowników wyniósł 25 proc. Ruchoma łączność szerokopasmowa również nabiera impetu – liczba tego rodzaju połączeń odpowiada obecnie 13 proc. ludności UE. Ruchoma łączność szerokopasmowa oparta na kartach dostępu i kluczach sprzętowych staje się opłacalną alternatywą dla stacjonarnej łączności szerokopasmowej w takich krajach jak Austria (liczba połączeń równa 11,4 proc. ludności), Finlandia (9,1 proc.) i Portugalia (8,3 proc.).

- **Więcej konsumentów zmienia operatorów**

W 2008 r. 20,5 mln konsumentów zmieniło operatorów telefonicznych, zachowując dotychczasowe numery stacjonarne lub komórkowe. Odkąd w 2003 r. wprowadzono taką możliwość, do października 2008 r. operatora zmieniło około 84 mln abonentów (17 proc. obywateli UE).

- **Tworzenie jednolitego europejskiego rynku usług telekomunikacyjnych nadal napotyka na trudności**

Dzisiejsze sprawozdanie wskazuje również, że rozbieżne regulacje w poszczególnych państwach UE nadal stanowią przeszkodę w utworzeniu rzeczywistego jednolitego rynku operatorów i konsumentów usług telekomunikacyjnych.

- Niezależne krajowe telekomunikacyjne organy regulacyjne są niezbędne z punktu widzenia sprawiedliwych i skutecznych regulacji, ale nie zostały jeszcze wprowadzone we wszystkich 27 państwach członkowskich UE. Przeciwno Litwie, Łotwie i Rumunii toczą się postępowania Komisji w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, natomiast w stosunku do Polski wniesiono sprawę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.
- Niespójne regulowanie podobnych problemów dotyczących konkurencji może stanowić dodatkowe obciążenie dla operatorów, zwłaszcza dla rosnącej liczny przedsiębiorstw działających w kilku państwach lub oferujących usługi transgraniczne.
 - Rozbieżne podejścia w kwestii regulowania nowych sieci światłowodowych mogłyby zaburzyć konkurencję między operatorami na jednolitym rynku oraz doprowadzić do niepewności regulacyjnej w przypadku nowych inwestycji. Niektóre decyzje organów regulacyjnych sprawiają wręcz wrażenie próby obejścia przepisów unijnych.
 - Nadal utrzymują się poważne różnice między opłatami, jakie pobierają operatorzy między sobą za łączenie rozmów z innej sieci (od 0,02 euro za minutę na Cyprze do 0,16 euro za minutę w Bułgarii).
 - O ile w przypadku Irlandii czy Malty zmiana operatora komórkowego przy zachowaniu dotychczasowego numeru telefonu zabiera konsumentom tylko jeden dzień, w Polsce trwa to 38 dni, we Włoszech – 15, a na Słowacji – 14.

Materiały prasowe wraz z nowym sprawozdaniem oceniającym Komisji dotyczącym jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych, najczęściej zadawane pytania oraz zestawienia dotyczące poszczególnych państw członkowskich UE znajdują się na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/information_society/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=4784

10. Publikacja Sprawozdania ogólnego dotyczącego działalności Unii Europejskiej w 2008 r.

Komisja opublikowała w dniu 4 marca 2009 r. Sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Unii Europejskiej poświęcone życiu Unii w 2008 r. Liczne czynniki kształtujące wydarzenia w ciągu tych dwunastu miesięcy: międzynarodowy kryzys finansowy, zmiany klimatyczne oraz liczne konflikty międzynarodowe stanowiły przedmiot szybkiej i efektywnej reakcji europejskiej, często stawiającej Unię Europejską w pierwszym szeregu na światowej scenie politycznej. Proces ratyfikacji traktatu lizbońskiego, spowolniony poprzez zwycięstwo przeciwników traktatu w przeprowadzonym na wiosnę referendum irlandzkim, który został wznowiony w czasie grudniowego posiedzenia Rady Europejskiej, był najważniejszym wydarzeniem instytucjonalnym ubiegłego roku.

Z okazji ukazania się Sprawozdania ogólnego za 2008 r., przewodniczący Barroso zauważył, że „w ciągu pięćdziesięciu lat swojego istnienia instytucje europejskie udowodniły swoją zdolność do szybkiego reagowania na wyzwania światowe, w jakie obfitował 2008 r. Obchodząca w tym roku dziesięciolecie swojego istnienia unia gospodarcza i walutowa również pokazała, jaką ochronę daje euro w obliczu kryzysu finansowego o zasięgu światowym.” Sprawozdanie ogólne obejmuje prace wszystkich instytucji i organów Unii oraz ma na celu umożliwienie globalnego spojrzenia na najważniejszego wydarzenia i tendencje, które charakteryzowały życie UE w 2008 r.

Znaczące wyzwania, w które obfitował rok 2008, uzyskały wspólną odpowiedź ze strony państw członkowskich oraz instytucji. Unia Europejska objęła kierowniczą rolę w celu wypracowania rzeczywistej i kompletnej reformy międzynarodowego systemu finansowego. Aby przeciwdziałać skutkom kryzysu finansowego dla gospodarek europejskich, podjęto działania nadzwyczajne w celu skoordynowania europejskich reakcji na ten kryzys globalny. Europejski plan naprawy gospodarczej obejmujący działania krótkoterminowe mające na celu stymulowanie popytu, służy także zachowaniu dotychczasowego poziomu zatrudnienia i ma przyczynić się do odbudowy zaufania. Przewidziano w nim poza tym szybkie środki budżetowe na rzecz ożywienia gospodarki, ukierunkowane i tymczasowe, w wysokości około 200 miliardów EUR, czyli 1,5 % produktu krajowego brutto Unii.

Ponadto instytucje powzięły w 2008 r. daleko idące zobowiązania dotyczące innego problemu, a mianowicie zdefiniowania europejskiej polityki energetycznej uwzględniającej zmiany klimatyczne. W trakcie grudniowych obrad Rady osiągnięto zgodę co do ambitnego pakietu działań dotyczących energii i klimatu, mającego na celu wyposażenie Unii w środki umożliwiające zmniejszenie o co najmniej 20% emisji gazów cieplarnianych i osiągnięcie celu 20% energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii do roku 2020 r.

Innym ważnym wydarzeniem roku 2008 była kontynuacja procesu ratyfikacji traktatu lizbońskiego. Irlandia, jako jedyne państwo, które przeprowadziło referendum, odnotowała 53,4 % głosów przeciwnych traktatowi podczas referendum z dnia 12 czerwca. Tym niemniej udało się znaleźć rozwiązanie: poprzez prawnie wiążące deklaracje Unia wyjaśni te aspekty traktatu, które znalazły się u źródeł niepokojów wyrażonych w Irlandii, a następnie, w ciągu 2009 r. i przed końcem mandatu obecnej Komisji, odbędzie się nowe referendum.

Polityka zewnętrzna zajmowała dużo miejsca na scenie europejskiej w 2008 r., od projektu Unii dla Śródziemnomorza do partnerstwa wschodniego z krajami Europy wschodniej, poprzez rozwój „synergii czarnomorskiej”. Ponadto priorytetami dla Unii stało się rozwiązanie otwartego konfliktu, który wybuchł w Gruzji, oraz problemu bezpieczeństwa dostaw energii.

Sprawozdanie liczy blisko 250 stron. Części sprawozdania poświęcone poszczególnym obszarom działalności są opisane zgodnie z czterema celami strategicznymi zdefiniowanymi przez Komisję na początku jej mandatu: dobrobytem, solidarnością, bezpieczeństwem i rolą Unii jako partnera światowego. Trzy inne działy są poświęcone odpowiednio funkcjonowaniu instytucji i organów, budżetowi i działalności finansowej oraz ramom ogólnym ramom politycznym i ekonomicznym działalności wspólnotowej. W tym ostatnim dziale opisano między innymi postępy osiągnięte w 2008 r. w tak podstawowych dziedzinach jak działania na rzecz lepszej jakości stanowionego prawa i ograniczenie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw.

Opublikowane w dwudziestu dwóch językach urzędowych Unii, Sprawozdanie ogólne jest dostępne w Internecie na europejskim serwerze: <http://europa.eu/generalreport/pl/welcome.htm>.

11. Unowocześnione metody doboru kadr do instytucji UE zapowiedzią sprawniejszej obsługi kandydatów i większej przejrzystości procedur

Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) podjął pierwsze praktyczne i bardzo wyraźne kroki w kierunku unowocześnienia i usprawnienia metod doboru kadr. Pełne wdrożenie tych metod

ma nastąpić w przyszłym roku. Od początku marca po raz pierwszy ogłoszenia o konkursach są publikowane w 23 językach urzędowych. Przyszłych kandydatów zachęca się do rozwiązania kilku dobrowolnych testów interaktywnych jeszcze przed wypełnieniem formularza zgłoszeniowego. Pozwoli im to stwierdzić, czy są przygotowani do udziału w konkursie. Czytelniejszy formularz zgłoszeniowy oraz pomoc, jaką kandydaci będą mogli uzyskać w trybie on-line przy jego wypełnianiu, będą stanowić dla nich znaczne ułatwienie. Również dziś EPSO uruchamia nową, bardziej intuicyjną stronę internetową oraz prezentuje swoje nowe logo wraz z hasłem „EU career – smart choice”. Ma to uwidocznić szeroki zakres atrakcyjnych możliwości, jakie oferują instytucje UE.

Instytucje UE w coraz większym stopniu dostrzegają, że Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) szybko zwiększa efektywność i przejrzystość swoich działań i coraz lepiej spełnia ich oczekiwania. Po przekonaniu instytucji korzystających z jego usług do swojej nowej strategii EPSO w nadchodzących miesiącach skoncentruje się na stopniowym podnoszeniu jakości obsługi kandydatów oraz na promowaniu i reklamowaniu konkursów wśród określonych grup docelowych. Ma to na celu zapewnienie odpowiedniej liczby kandydatów o takim profilu, jaki pragną pozyskać instytucje UE.

Obecnie dotkliwie odczuwa się brak lingwistów zainteresowanych pracą tłumacza konferencyjnego lub tłumacza pisemnego, a także kandydatów o odpowiednich kwalifikacjach w bardziej ogólnych dziedzinach, szczególnie gdy wiedza obywateli o możliwości pracy w instytucjach w określonej dziedzinie jest mniejsza.

Uczestnicząc dziś we wdrożeniu elementów nowej strategii EPSO, instytucje UE pokazują, że doceniają dokonujące się zmiany. Świadczą o tym następujące wypowiedzi ich przedstawicieli: **Siim Kallas**, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej: „Dzisiejsze wdrożenie elementów nowej strategii to pierwszy praktyczny krok w realizacji opracowanego przez EPSO ambitnego programu modernizacji i usprawnienia metod doboru kadr, a jego nadrzędnym celem jest stworzenie puli odpowiednich kandydatów, chętnych do podjęcia pracy w instytucjach UE.

John Speed, przewodniczący Zarządu EPSO oraz pełniący obowiązki Sekretarza Generalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „EPSO podjęło wyzwanie, jakim jest unowocześnienie metod doboru kadr na potrzeby instytucji UE, a tempo, w jakim realizujemy nasze plany, jest bardzo obiecujące.”

Harald Rømer, Sekretarz Generalny Parlamentu Europejskiego: „Bez EPSO nie bylibyśmy w stanie efektywnie sprostać wyzwaniom w zakresie rekrutacji, w obliczu których stanęliśmy w związku z rozszerzeniem. Bardzo cieszą mnie plany unowocześnienia oraz przyspieszenia procesu rekrutacji, tak by nasze przyszłe potrzeby były zaspokajane przy uwzględnieniu różnorodności instytucji.”

Roger Grass, Sekretarz Trybunału Sprawiedliwości i były przewodniczący Zarządu EPSO: „W ciągu pierwszych lat istnienia EPSO potrafiło zmobilizować wszystkie swoje środki, by z powodzeniem przeprowadzić — z korzyścią dla wszystkich instytucji wspólnotowych — wiele konkursów otwartych, które były niezbędne w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej w 2004 i 2007 r. Po wykonaniu tego zadania można tylko pogratulować EPSO wdrożenia nowego programu działań, dzięki czemu urząd ten będzie mógł teraz skoncentrować się na podnoszeniu swojej efektywności oraz zwiększaniu przejrzystości i elastyczności w reagowaniu na zmieniające się potrzeby.”

Martin Westlake, Sekretarz Generalny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego: „Musimy być w stanie przyciągnąć odpowiednich kandydatów na odpowiednie stanowiska. Będzie to służyć nie tylko Unii Europejskiej i jej instytucjom, ale także osobom podejmującym u nas pracę. Unowocześnienie metod doboru kadr do instytucji UE to ważny krok we właściwym kierunku.”

David Bearfield, dyrektor EPSO: „Musimy aktywnie propagować szerokie i zróżnicowane możliwości kariery, jakie oferujemy, by przyciągnąć najzdolniejszych i najlepszych do pracy na rzecz UE.”

- **Informacje dodatkowe**

W dniu 18 lipca 2008 r. EPSO zapowiedziało wdrożenie programu w celu unowocześnienia metod doboru kandydatów. Jego uzupełnieniem jest strategia, która ma służyć przyciągnięciu odpowiednich kandydatów z całej Europy. Od 2010 r. testy, jakie będą rozwiązywać kandydaci, będą bardziej ukierunkowane na sprawdzanie kompetencji niż wiedzy. Okres, jaki upływa od dokonania przez kandydata zgłoszenia do podjęcia pracy, ulegnie skróceniu z obecnych ponad 15 miesięcy do zaledwie 5-9 miesięcy. Będzie to możliwe dzięki organizacji konkursów w cyklach rocznych, począwszy od 2010 r. Pierwsze bardzo widoczne i konkretne kroki w kierunku wdrożenia tego programu skoordynowano w taki sposób, by informacje o nich mogły ukazać się dziś równocześnie.

Ostatnie usprawnienia procedury administracyjnej oraz zwiększenie jej przejrzystości zostały także dostrzeżone przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich. W piśmie od Nikiforosa Diamandourosa z grudnia ubiegłego roku EPSO określono jako: „doskonały wręcz przykład na to, że konstruktywne ustosunkowanie się do krytyki i sugestii rzecznika może korzystnie wpływać na kulturę służby. To z kolei pomaga zdobywać zaufanie obywateli UE i lepiej im służyć.”

12. Sprawy konsumentów: Handel internetowy jest coraz popularniejszy w UE, ale jego rozwój spowalniają przeszkody dla handlu transgranicznego

Jak wynika z najnowszego raportu na temat przeszkód dla handlu elektronicznego (Barriers to E-commerce), przedstawionego dziś przez unijną komisarz ds. konsumentów Meglenę Kunewę, handel internetowy staje się coraz popularniejszy w Unii Europejskiej, ale jego rozwój ograniczają bariery dla handlu transgranicznego. W opublikowanym dziś raporcie przedstawiono szczegółową analizę aktualnych tendencji w handlu elektronicznym w UE, m.in. w podziale na poszczególne kraje, najczęściej kupowane produkty oraz przeszkody dla konsumentów i działalności gospodarczej w Internecie. W okresie 2006-2008 odsetek konsumentów, którzy poprzez Internet kupili co najmniej jeden artykuł wzrósł w UE z 27% do 33%. Liczby te nie odzwierciedlają jednak ogromnej popularności, jaką ta forma handlu cieszy się w Wielkiej Brytanii, Francji i Niemczech, gdzie ponad 50% użytkowników Internetu w ciągu minionego roku robiła zakupy za jego pośrednictwem. W krajach nordyckich (Dania, Szwecja, Norwegia, Finlandia i Islandia) odsetek użytkowników Internetu kupujących produkty i usługi online wyniósł w ubiegłym roku 91%. Szybki rozwój handlu elektronicznego można zauważyć również we Włoszech i Hiszpanii. W przeciwieństwie do handlu elektronicznego w skali krajowej, zakupy internetowe za granicą wciąż nie cieszą się popularnością – w 2008 r. ich udział wyniósł zaledwie 7% (w roku 2006 – 6%). Autorzy

raportu ostrzegają, że rozwój handlu internetowego w UE hamują rozliczne przeszkody – językowe, praktyczne i prawne, a także kwestie ograniczające zaufanie konsumenta.

Komisarz **Kunewa** powiedziała: „Konsumentom Internet może przynieść wyłącznie korzyści. Rozszerza dostępny rynek, oferując większy wybór produktów i dostawców. Pozwala porównywać oferty i ceny na niespotykaną dotąd skalę. Powszechność handlu detalicznego za pośrednictwem Internetu będzie rosła. Zakupów w ten sposób dokonuje już 150 mln konsumentów, choć jedynie 30 mln kupuje w zagranicznych sklepach internetowych. Musimy dopilnować, by rozwój handlu internetowego nie był niepotrzebnie spowolniony z tego powodu, że nie zdołano zlikwidować istotnych barier prawnych bądź nie rozwiązano ważnych problemów wpływających na zaufanie konsumenta”.

- **Główne ustalenia:**

- ⇒ **1. Handel elektroniczny ma się dobrze**

Konsumenci są ogólnie zadowoleni z handlu internetowego. W przypadku szczególnie często kupowanych grup produktów, z kategorii takich jak komputery, rozrywka czy rekreacja, poziom satysfakcji klienta z transakcji internetowych jest wyższy niż w handlu detalicznym ogółem.

- Konsumenci są w szczególności zadowoleni z możliwości porównywania cen, szerszej oferty i niższych cen produktów oraz większego wyboru sprzedawców.
- Mniejszy entuzjazm okazują, jeżeli chodzi o dostępność informacji o produkcie, reklamę, ochronę prywatności, zaufanie oraz możliwość zwrotu zakupionych przedmiotów.

- ⇒ **2. Istnieje duży potencjał rozwoju transgranicznego handlu internetowego**

- Jedna trzecia mieszkańców UE bierze pod uwagę nabycie produktu lub usługi za pośrednictwem Internetu w innym państwie członkowskim, z powodu niższej ceny lub wyższej jakości.
- Jedna trzecia konsumentów w UE wyraża gotowość zawarcia transakcji kupna towarów i usług w języku obcym. W wielokulturowej Europie istnieje zapotrzebowanie na większy wybór i szerszą gamę ofert niż ta, którą są w stanie zapewnić sklepy lokalne i firmy globalne.

- ⇒ **3. Potencjału handlu transgranicznego nie udaje się wykorzystać**

W latach 2006-2008 odsetek klientów handlu internetowego w UE wzrósł z 27% do 33% ogółu konsumentów, natomiast odsetek kupujących w zagranicznych sklepach internetowych pozostał bez zmian. Obecnie jedynie 7% konsumentów robi zakupy internetowe za granicą. Różnica między tymi odsetkami bynajmniej nie maleje, lecz rośnie.

- **Główne bariery:**

- Segmentacja geograficzna: Obecnie większość sprzedawców posiada stronę internetową, którą mogą odwiedzać klienci z dowolnej lokalizacji geograficznej. Wydaje się jednak, że większość sprzedających wciąż wychodzi z założenia, że rynek wewnętrzny jest podzielony według granic państw. Możliwości są ogromne, a mimo to w praktyce konsumentom odmawia się transakcji lub odsyła się ich do kraju ojczystego.

Przeszkody praktyczne i prawne, obejmujące:

- Bariery językowe – dla większości sprzedawców i klientów wciąż stanowią one problem, natomiast nie należy przeceniać ich wagi. Przykładowo, 60% sprzedawców jest już przygotowanych do zawierania transakcji w języku innym niż ojczysty.

- Problemy natury logistycznej, dotyczące współpracy systemów pocztowych i systemów płatności oraz dostępu do szerokopasmowego Internetu.
- Występują także bariery prawne, które z perspektywy konsumentów i przedsiębiorstw wydają się coraz mniej uzasadnione. Są to ograniczenia związane między innymi z prawem konsumenckim, przepisami w zakresie podatku VAT, dystrybucji selektywnej czy transpozycją do prawa krajowego prawodawstwa UE w zakresie usuwania odpadów.
- Bariery ograniczające zaufanie konsumenta – są to w szczególności obawy związane z kwestiami płatności, dostawy, reklamacji, obowiązywania gwarancji, zwrotu pieniędzy (obsługa posprzedażowa), jak i z kwestiami ochrony prywatności. Zdaniem konsumentów trudności wzrastają dodatkowo w przypadku transakcji zagranicznych.

- **Kolejne działania:**

We wrześniu 2009 r. komisarz **Kunewa** przedstawi wyniki niezależnych badań na zasadzie anonimowych zakupów, dokonanych w celu ustalenia, w jaki sposób i gdzie uniemożliwia się konsumentom zakupy internetowe w całej UE. Jesienią ubiegłego roku, w ramach procesu monitorowania sektora detalicznego, komisarz Kunewa zainicjowała w Komisji proces mający na celu identyfikację przeszkód dla handlu elektronicznego. Sprawozdanie końcowe Komisji dotyczące sektora detalicznego przewidziano na jesień 2009 r.

13. Opłata rejestracyjna przy sprzedaży samochodów wliczana do podstawy podatku VAT – Komisja kieruje sprawę przeciwko Polsce do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości

Komisja Europejska postanowiła wytoczyć Polsce sprawę przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości w związku z wliczaniem kwoty opłat rejestracyjnych do podstawy podatku VAT przy sprzedaży pojazdów drogowych. Zdaniem Komisji opłaty rejestracyjnej nie powinno się wliczać do podstawy podatku VAT. Przy sprzedaży pojazdów drogowych w Polsce kwotę opłaty rejestracyjnej wlicza się do podstawy, od której nalicza się należny podatek VAT.

W sprawie C-98/05 dotyczącej duńskiej opłaty za rejestrację samochodu Europejski Trybunał Sprawiedliwości rozpatrywał, czy w przypadku sprzedaży środków transportu do podstawy opodatkowania VAT trzeba wliczać opłatę rejestracyjną, uiszczaną organom skarbowym przez sprzedającego, a następnie zwracaną sprzedającemu przez kupującego w cenie pojazdu. Trybunał orzekł, że w przypadku umowy sprzedaży, w ramach której sprzedający dostarcza pojazd zarejestrowany, którego cena zawiera opłatę rejestracyjną uiszczoną przed dostarczeniem pojazdu, kwota tej opłaty nie może być wliczana do podstawy podatku VAT należnego z chwilą sprzedaży pojazdu. Po pierwsze dlatego, że opłatę rejestracyjną płaci się z tytułu rejestracji pojazdu a nie z powodu jego sprzedaży, a po drugie dlatego, że sprzedający płaci go w imieniu kupującego.

Komisja zakłada, że opłata rejestracyjna pobierana w Polsce, pomijając pewne nieistotne i drugorzędne różnice, jest zasadniczo taka sama jak duńska opłata rozpatrywana przez Trybunał: jest to mianowicie jednorazowa opłata pobierana przy nabyciu pojazdu silnikowego lub warunkująca używanie takiego pojazdu na terytorium danego państwa członkowskiego.

Przepisy dotyczące podstawy naliczania podatku VAT zostały zharmonizowane na szczeblu Unii Europejskiej, a ich jednolite stosowanie jest zasadniczym warunkiem prawidłowego

działania systemu VAT. Komisja uznała zatem, że kryteria ustanowione przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wyrokiem w sprawie C-98/05 muszą być stosowane również w odniesieniu do podatków za zarejestrowanie pojazdu pobieranych w Polsce.

Zważywszy, że Rzeczpospolita Polska nie dokonała stosownych zmian legislacyjnych, pomimo skierowanej do jej władz w 2007 r. uzasadnionej opinii, Komisja zdecydowała się skierować sprawę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Numer referencyjny nadany tej sprawie przez Komisję to 2006/2216.

14. UE rozpoczyna dyskusję na temat agencji europejskich

Podczas sesji PE 9-12 marca w Strasburgu Komisja Europejska, Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej po raz pierwszy rozpoczęły formalne rozmowy na temat roli i miejsca agencji europejskich w UE.

Wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej **Margot Wallström** powiedziała: „Agencje w dużym stopniu przyczyniły się do rozwoju UE i nadal mają do odegrania w UE znaczącą rolę. Możemy jednak usprawnić ich funkcjonowanie. Cieszę się, że po raz pierwszy wszystkie trzy instytucje zgodziły się zasiąść do stołu rozmów i osiągnąć porozumienie w tej sprawie.”

Obecnie istnieje 28 agencji europejskich rozsianych po całej UE. Dla wielu obywateli stanowią one najbardziej odczuwalny element obecności UE. Ich działalność jest bardzo zróżnicowana, niektóre mają swój udział w procesie decyzyjnym UE poprzez gromadzenie dostępnej wiedzy, niektóre są odpowiedzialne za wydawanie decyzji dotyczących stosowania standardów ustanawianych w UE, inne pomagają we wdrażaniu polityki Wspólnoty w różnych obszarach. Niemniej jednak powoływaniu przez lata agencji na zasadzie ad hoc nie towarzyszyła ogólna wizja ich roli w UE, co utrudnia im skuteczną pracę na rzecz całej UE.

W komunikacie pt. „Przyszłość agencji europejskich” z marca 2008 r. Komisja zaprosiła Parlament i Radę do międzyinstytucjonalnej dyskusji w celu wypracowania wspólnego podejścia dotyczącego roli i miejsca agencji regulacyjnych w europejskim systemie sprawowania władzy.

- **Więcej informacji na temat agencji:**

http://europa.eu/agencies/index_pl.htm

15. Pomoc państwa: Komisja Europejska zatwierdza 33,5 mln EUR pomocy na restrukturyzację dla polskiego przedsiębiorstwa Huta Stalowa Wola

Komisja Europejska, na podstawie postanowień Traktatu WE dotyczących pomocy państwa, zatwierdziła pomoc na restrukturyzację w wysokości 33,5 mln EUR, którą Polska zamierza przyznać Hucie Stalowa Wola S.A. (HSW). W następstwie szczegółowego dochodzenia, rozpoczętego w październiku 2007 r., Komisja ustaliła, że plan restrukturyzacji przedstawiony przez władze polskie powinien zapewnić długoterminową rentowność spółki, że pomoc była ograniczona do minimum niezbędnego do wdrożenia restrukturyzacji i że pomoc nie przyczyni się do nadmiernych zakłóceń konkurencji.

Neelie Kroes, członek Komisji ds. konkurencji, stwierdziła: „Cieszę się, że udało nam się znaleźć rozwiązanie dla HSW, dzięki któremu spółka powinna w perspektywie długoterminowej uzyskać rentowność, nie powodując przy tym nadmiernych zakłóceń dla konkurencji w Europie”.

Huta Stalowa Wola to przedsiębiorstwo budowlane i producent wyposażenia wojskowego. W 2005 r. HSW liczyła 1400 pracowników, zaś w 2002 r. – 3 173.

Komisja zatwierdziła pomoc na restrukturyzację dla HSW w 2006 r., ale ze względu na zmieniającą się sytuację na rynku HSW przedstawiła Komisji zmodyfikowany plan restrukturyzacji. Główną zmianę stanowiła planowana konwersja dwóch pożyczek udzielonych HSW przez polską Agencję Rozwoju Przemysłu w 2003 i 2004 r. na kapitał zakładowy. Celem tej operacji była poprawa płynności przedsiębiorstwa i pomoc w zebraniu dodatkowych funduszy na restrukturyzację. W październiku 2007 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania, aby ocenić, czy potrzeba dodatkowych funduszy jest rzeczywiście uzasadniona oraz sprawdzić, czy proponowana pomoc jest ograniczona do niezbędnego minimum. Komisja zbadała również, czy konieczne są dodatkowe środki wyrównawcze w celu zrównoważenia potencjalnych zakłóceń konkurencji spowodowanych pomocą. Dochodzenie przeprowadzone przez Komisję pozwoliło ustalić, że nie dojdzie do nadmiernego zakłócenia konkurencji przez środki pomocy państwa, ponieważ zmodyfikowany plan restrukturyzacji zawiera dodatkowe środki kompensacyjne w postaci sprzedaży szeregu dochodowych przedsiębiorstw. Ponadto rząd Polski zgodził się przyśpieszyć prywatyzację HSW i sfinalizować ją przed końcem 2009 r. Komisja ustaliła także, że środki spełniają wymagania określone w Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, a – w szczególności – że plan restrukturyzacji przywróci długoterminową rentowność HSW. Ponadto Komisja stwierdziła, że pomoc ogranicza się do niezbędnego minimum, jako że uzupełnia ją znaczny wkład prywatny przekraczający 50 % kosztów restrukturyzacji. Dzięki temu pomoc nie zapewni przedsiębiorstwu nadmiernych funduszy, które mogłyby zostać zużyte na sfinansowanie nieskutecznych działań lub agresywnych zachowań rynkowych.

16. Bezpieczeństwo na morzu: skuteczniejsze zapobieganie wypadkom na morzu

Na podstawie porozumienia osiągniętego w wyniku postępowania pojednawczego w grudniu ubiegłego roku, w dniu 11 marca 2009 r., idąc w ślady Rady, Parlament Europejski ostatecznie przyjął trzeci pakiet środków dotyczących bezpieczeństwa na morzu.

„Jestem szczególnie zadowolony z porozumienia osiągniętego przez Parlament i Radę. Stanowi ono znaczący krok w kierunku skuteczniejszego zapobiegania wypadkom na morzu i wzrostu odpowiedzialności wszystkich podmiotów sektora” – podkreślił wiceprzewodniczący Tajani. „Pakiet ten uzupełnia i aktualizuje obowiązujące prawodawstwo europejskie, a także stanowi zdecydowaną odpowiedź na wzrost zainteresowania społecznego tą tematyką” – dodał.

Dzięki niemu Unia Europejska dysponować będzie całkowicie zreformowanym systemem kontroli statków w portach. System ten umożliwi systematyczne przeprowadzanie inspekcji na statkach i zwiększenie ich liczby w stosunku do statków, które należą do grup ryzyka. Umożliwi też zakazanie najgorszym spośród nich zawijania do unijnych portów. Zasady rządzące uznawaniem w Europie organów upoważnionych do certyfikacji statków w imieniu państw członkowskich będą bardziej efektywne. Towarzystwa klasyfikacyjne będą zachęcane

do pracy w oparciu o najwyższe standardy. Przyczynią się do tego z jednej strony system kar pieniężnych, a z drugiej istnienie organu certyfikującego ich systemy kontroli jakości.

Narzędzia monitorowania ruchu statków wzdłuż europejskich wybrzeży zostaną udoskonalone. System SafeSeaNet będzie stanowił odtąd wyłączny kanał elektronicznej wymiany danych morskich między państwami członkowskimi. Stworzony zostanie europejski ośrodek monitorowania ruchu statków. Statki rybackie będą lepiej zabezpieczone przed zderzeniami. Zapewniona zostanie niezależność podejmowania decyzji w sprawie przyjmowania zagrożonych statków w miejscach schronienia.

Również dochodzenia po wypadkach prowadzone będą w sposób niezawisły. Dzięki wspólnej metodologii dochodzeń w sprawie wypadków oraz stworzeniu wiarygodnej bazy danych możliwe będzie wykorzystanie doświadczeń do zapobiegania przyszłym wypadkom.

Zapobieganie zależy przede wszystkim od działań administracji państw bandery. Te ostatnie będą podlegać audytowi przeprowadzanemu zgodnie z procedurą Międzynarodowej Organizacji Morskiej i będą musiały posiadać świadectwa jakości.

Wszystkie statki zawijające do portów europejskich będą musiały być ubezpieczone. Ponadto ubezpieczenia te będą musiały odpowiadać najwyższym pułapom ograniczeń odpowiedzialności, a mianowicie tym z konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o ograniczeniu odpowiedzialności armatorów (LLMC) z 1996 r. Wszystkie statki wpływające do naszych portów będą musiały przestrzegać tej zasady, mimo że wymieniona konwencja stosowana jest obecnie zaledwie przez 20 proc. światowej floty.

Poza tym system odpowiedzialności i ubezpieczeń ustanowiony w międzynarodowej konwencji uzgodnionej w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej (konwencja ateńska w sprawie odszkodowań dla pasażerów) włączony zostaje do prawa wspólnotowego. Oznacza to, najpóźniej za cztery lata, wystarczającą i taką samą ochronę wszystkich obywateli podczas podróży międzynarodowych. Ponadto ochrona ta będzie stopniowo rozszerzana na podróże krajowe.

17. Uproszczenie wspólnej polityki rolnej: Komisja widzi spore szanse na wyeliminowanie jednej czwartej obciążeń administracyjnych w sektorze rolnym do roku 2012

Bazując na znaczących postępach w upraszczaniu wspólnej polityki rolnej (WPR) i zapowiedzi kolejnych działań w tym kierunku, Komisja utrzymuje w mocy zobowiązanie do ograniczenia obciążeń administracyjnych związanych z WPR o jedną czwartą do 2012 r. W wydanej niedawno opinii podobne zdanie w tej materii wyraziła grupa robocza wysokiego szczebla pod przewodnictwem Edmunda Stoibera. Nowe sprawozdanie przedstawia szereg podjętych w ciągu ostatnich trzech i pół roku działań służących ograniczeniu obciążeń administracyjnych obarczających rolników, przedsiębiorstwa branży spożywczej oraz administracje krajowe. Zawiera ono ponadto zapowiedź idących w setki milionów euro oszczędności w tym zakresie, dzięki którym rolnictwo europejskie stanie się bardziej konkurencyjne.

Od roku 2005 Komisja nie ustaje w realizacji planu działań na rzecz uproszczenia WPR, uchylając setki przestarzałych aktów prawnych, wprowadzając reformy, dzięki którym WPR

staje się sprawniejsza i przejrzystsza oraz doskonalić praktykę stanowienia prawa i systemy informatyczne. Przełomowe znaczenie miało niedawne porozumienie w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR, które pozwoliło na jej znaczne uproszczenie. Inne środki ujęte w programie Komisji to: możliwe usprawnienie reguł stosowania zasady współzależności, regularny rytm przeglądów prawodawstwa i propozycje zmian w zakresie unijnej polityki jakości w odniesieniu do norm handlowych oraz chronionych oznaczeń geograficznych.

„Nasze starania na rzecz uproszczenia wspólnej polityki rolnej i uprzyśpieszenia jej rolnikom były nadzwyczaj owocne” – mówi unijna komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich **Mariann Fischer Boel**. „Upraszczenie polityki oznacza nie tylko ułatwianie życia urzędnikom, ale przede wszystkim daje rolnikom więcej czasu na pracę w gospodarstwach, czyli na to, w czym są najlepsi, nie obarczając ich godzinami zbędnych formalności. Dokonane zmiany pozwolą rolnikom na oszczędności wynikające ze zmniejszenia obciążeń szacowane łącznie na setki milionów euro. W obliczu kryzysu, to korzyść nie do przecenienia.”

Komisja wytrwale dąży do uproszczenia WPR od czasu ogłoszenia pierwszego komunikatu w tej sprawie w październiku 2005 r. Program ten wpisuje się idealnie w ogólną strategię Komisji w sprawie procesu lepszego stanowienia prawa.

- **Osiągnięcia od roku 2005**

- ⇒ **Plan działania**

Zainaugurowany w 2006 r. program stale ewoluuje, początkowo obejmował 20 projektów, dziś jest ich już 50, z czego 43 zostały już wdrożone. Zniesienie obowiązku ubiegania się o pozwolenie na wywóz wołowiny dokonywany bez refundacji wywozowej przełożyło się na zmniejszenie przeciętnych kosztów towarzyszących wywozowi o 16 euro na tonę. Zniesienie wymagania, by mieć ziemię do dyspozycji przez przynajmniej dziesięć miesięcy, aby ubiegać się o płatności bezpośrednie oznacza łączne oszczędności dla gospodarstw sięgające około 19 mln euro.

W odniesieniu do przywozu liczbę przypadków, w których pozwolenie jest obowiązkowe zmniejszono z 500 do 65, a w wywozie pozostają jedynie 43 przypadki, w których utrzymano ten wymóg. Koszty obciążeń administracyjnych powinny spaść o ok. 7,4 mln euro.

Komisja uchyliła normy handlowe dotyczące 26 kategorii owoców i warzyw, zwalniając zainteresowane podmioty z kosztów ich przestrzegania, a organy krajowe – z prowadzenia kontroli, nie wspominając o ograniczeniu niepotrzebnego marnotrawstwa płodów rolnych.

Zmiany w regułach stosowania zasady współzależności mogłyby zmniejszyć obciążenia administracyjne dla gospodarstw, przynosząc łączne oszczędności sięgające nawet 5,7 mln euro.

- ⇒ **Działania w sferze polityki**

Skutkiem oceny funkcjonowania reformy WPR powinno być ograniczenie kosztów obciążeń administracyjnych ponoszonych przez gospodarstwa o około 135 mln euro, dzięki zniesieniu niektórych szczegółowych programów pomocy. Szacuje się ponadto, że samo zniesienie odłogowania pozwoli gospodarstwom zaoszczędzić 146 mln euro. Uproszczeniu przysłużyły się również reformy w sektorze cukru, wina, owoców i warzyw oraz włączenie tych sektorów do systemu płatności jednolitej.

⇒ Uproszczenie techniczne

Uchylono niemal 300 przestarzałych aktów prawnych. Dzięki jednolitej wspólnej organizacji rynku 21 odrębnych wspólnych organizacji rynków skonsolidowano w jednym, zmniejszając liczbę artykułów obowiązujących przepisów w tej dziedzinie z około 920 do 230 poprzez uchylenie 78 aktów prawnych Rady. Liczba instrumentów prawodawstwa w dziedzinie pomocy państwa została zmniejszona o połowę – z sześciu pozostawiono tylko trzy akty prawne. Nowy system usprawniający obieg informacji między służbami Komisji a państwami członkowskimi drogą elektroniczną pod nazwą system informacji do celów zarządzania rynkiem rolnym oraz monitorowania go, ISAMM (Information System for Agricultural Market Management and Monitoring) jest już na ukończeniu. Dzięki pełniejszemu wykorzystaniu narzędzi informatycznych państwa członkowskie mogą osiągnąć dalsze oszczędności dla gospodarstw w związku z obciążeniami administracyjnymi przekraczające poziom 400 mln euro.

• Dalsze kroki

⇒ Przewidywane działania to m.in.:

nowe szkolenia dla urzędników z uwzględnieniem dłuższego pobytu w gospodarstwie rolnym; ewentualna harmonizacja reguł współzależności; udoskonalenia w zakresie polityki jakości; cykliczne przeglądy obowiązującego prawodawstwa; szkolenia w dziedzinie pisania projektów prawnych w celu ich uprzystępnienia.

18. Reforma WPR: Komisja cieszy się z sukcesu unijnej reformy sektora cukru, podczas gdy proces restrukturyzacji dobiega końca

Przewidziany na lata 2006-2009 program restrukturyzacji europejskiego przemysłu cukrowniczego spowodował zrzeczenie się 5,8 mln ton kwot na cukier, co bliskie jest pierwotnemu celowi 6 mln ton. Pod koniec tego czteroletniego procesu, jako kluczowy element reformy sektora cukru z 2006 roku, ograniczono kwoty na cukier i izoglukozę do 14 mln ton (z których 13,3 mln ton przypada na cukier). Unijna produkcja cukru skoncentrowana jest obecnie w 18 państwach członkowskich (w przeciwieństwie do 23 przed reformą), które posiadają korzystne warunki agronomiczne, a prawie 70 proc. produkcji odbywa się w 7 państwach członkowskich, które odnotowują najwyższe plony cukru. Krajowe ceny wykazują tendencję spadkową, co zgodne jest z celem reformy dotyczącym osiągnięcia równowagi i konkurencyjności sektora cukru w UE.

„Cieszy sukces unijnej reformy sektora cukru” – stwierdziła **Mariann Fischer Boel**, komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „Był to jeden z najważniejszych punktów mojego obecnego mandatu i satysfakcjonujące jest, że jesteśmy tak blisko osiągnięcia naszego ambitnego celu. Nasz sektor cukru rozpaczliwie potrzebował reformy. Bardziej zrównoważona produkcja i ceny gwarantują bardziej konkurencyjną przyszłość naszym producentom.”

• Podstawowe informacje na temat reformy sektora cukru

W lutym 2006 roku ministrowie rolnictwa państw Unii Europejskiej oficjalnie przyjęli radykalną reformę sektora cukru UE. Dostosowała ona system, który w znacznej mierze pozostawał niezmienny przez prawie 40 lat, do pozostałej zreformowanej wspólnej polityki rolnej (WPR). Kluczowym elementem reformy była 36 procentowa obniżka gwarantowanej ceny minimalnej cukru, (z 631,9 EUR/tonę w roku gospodarczym 2006/2007 do 404,4 EUR/tonę od roku gospodarczego 2009/2010) oraz rekompensaty dla rolników i fundusz

restrukturyzacji finansowany przez producentów cukru, mający zachęcić niekonkurencyjnych producentów cukru do wycofania się z sektora.

W kontekście kryzysu finansowego i gospodarczego Komisja podjęła w dniu 13 lutego decyzję o zezwoleniu państwom członkowskim na wcześniejszą wypłatę 100 proc. pomocy restrukturyzacyjnej 2008/2009 w czerwcu 2009 r. Wiele państw członkowskich już ogłosiło, że skorzysta z tej możliwości, aby złagodzić trudności finansowe, z którymi muszą się zmierzyć przedsiębiorstwa cukrownicze.

- **W chwili obecnej nie ma potrzeby „wycofania zapobiegawczego”**

W marcu i październiku ubiegłego roku Komisja stwierdziła, że podstawy unijnego rynku cukru są wystarczająco prawidłowe i nie ma potrzeby narzucania obowiązkowego wycofywania cukru na bieżący rok gospodarczy 2008/09. Wczesna ocena przeprowadzona na kolejny rok gospodarczy (2009/2010) skłania komisarz Fischer Boel do wniosku, że wycofanie zapobiegawcze nie będzie konieczne również w tym przypadku. Ocena opiera się na bardzo wstępnych danych szacunkowych zwłaszcza w odniesieniu do przywozu. W październiku dokonany będzie jej przegląd na podstawie uaktualnionych danych szacunkowych dotyczących produkcji buraków cukrowych i cukru oraz przywozu.

W lutym 2010 roku ponownie zostanie dokonany przegląd sytuacji, aby sprawdzić, czy istnieje potrzeba „wycofania zapobiegawczego” na rok gospodarczy 2010/2011 lub „ostatecznego cięcia”, tj. dalszego ograniczenia kwot.

19. Zdaniem Komisji dostęp do szerokopasmowego Internetu najlepszą drogą do ożywienia europejskiej wsi

Doprowadzenie szerokopasmowego Internetu do tych 30 % ludności wiejskiej w UE, które dotychczas nie ma takiego dostępu, ma być priorytetem w ramach realizacji idei „dostępu szerokopasmowego dla wszystkich” przed rokiem 2010 – ogłosiła w dniu 3 marca 2009 r. Komisja Europejska. Poprawa rozpowszechnienia łączny internetowych jest potężnym narzędziem pobudzającym szybką odnowę gospodarczą. W dniu dzisiejszym Komisja zapowiada, jak za pomocą programów pomocowych zamierza doprowadzić do szybkiego rozrostu sieci internetowej na obszarach wiejskich, apelując do państw członkowskich UE o podjęcie takich samych starań. Szeroki dostęp do Internetu może zmniejszyć izolację gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw na obszarach wiejskich, przy czym dotyczy to zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), czyniąc je bardziej konkurencyjnymi dzięki otwarciu dostępu do rynków międzynarodowych i umożliwieniu przyspieszenia i usprawnienia prowadzonej przez nie działalności. Tymczasem Parlament Europejski i Rada obradują nad wnioskiem Komisji, przewidującym udostępnienie kolejnego miliarda euro za pośrednictwem działań ujętych w europejskim planie naprawy gospodarczej, co miałyby posłużyć szerszemu rozpowszechnieniu szerokopasmowego dostępu do Internetu we wszystkich zakątkach Europy.

„Mamy już XXI wiek. Niejeden powiedziałby, że bez technologii informacyjno-telekomunikacyjnych po prostu nie dalibyśmy sobie rady – co bez wątplenia jest już faktem w środowisku pracy, a może nawet w domu. W imię czego obszary wiejskie miałyby się godzić z nierównym dostępem do tego narzędzia?” – zastanawiała się **Mariann Fischer Boel**, europejska komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „Jeśli poważnie myślimy o

wzbogaceniu i uaktywnieniu obszarów wiejskich, musimy zadbać o to, by wszyscy korzystali w pełni z owoców najnowszych technologii”.

„Nie spoczniemy, dopóki technologie internetowe nie trafią do wszystkich obywateli Europy. Technologie internetowe stoją za połową wzrostu wydajności produkcji w UE, a żadne z państw Unii nie może dopuścić do tego, by jego obszary wiejskie zaniedbywały swój potencjał, tym bardziej w obliczu obecnego kryzysu” – dodała **Viviane Reding**, komisarz ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów. „Szerokopasmowy Internet jest nieodzownym narzędziem dla przedsiębiorstw (zwłaszcza małych i średnich) działających na obszarach wiejskich, których sukces jest często uzależniony od szerokopasmowej łączności z całą gospodarką. Apeluję do Rady o wspomnienie naszych wysiłków, by nie zawieść oczekiwań tych przedsiębiorstw, dając jednocześnie czytelny znak naszego poparcia dla idei szerokopasmowego Internetu dla każdego Europejczyka”.

O ile dostępem do szerokopasmowego Internetu może się pochwalić średnio 93% Europejczyków, ogólny wskaźnik dostępności na obszarach wiejskich nie przekracza 70%, a w niektórych państwach (takich jak Grecja, Polska, Słowacja, Bułgaria i Rumunia) szerokopasmowe sieci internetowe obejmują nie więcej niż 50% ludności obszarów wiejskich.

W przyjętym komunikacie Komisja wymienia korzyści, jakie przyniesie poprawa dostępu do takich nowoczesnych technologii informacyjnych i komunikacyjnych jak Internet na obszarach wiejskich z punktu widzenia przedsiębiorstw i zwykłych mieszkańców obszarów wiejskich – na przykład gospodarstw wiejskich i wytwórców żywności. Przykładowo w Szwecji już 80% gospodarstw rolnych ma dostęp do Internetu, a co trzecie korzysta z niego codziennie (jedna trzecia gospodarstw korzysta z Internetu składając wnioski o dofinansowanie ze środków UE). W innych regionach – takich jak włoska Toskania czy Węgry – z Internetu korzysta natomiast zaledwie co czwarty rolnik, co z pewnością nie ułatwia im planowania produkcji, oferowania swoich produktów na rynku, dostępu do informacji o cenach na rynkach międzynarodowych, sprawdzania prognoz pogody czy zawierania umów o współpracy z innymi podmiotami na rynku. Nie tylko rolnicy zostają w tyle: w skali całej Europy jedynie 22,5% mieszkańców obszarów wiejskich (wobec 32,9% mieszkańców miast) korzysta z usług e-administracji umożliwiających np składanie deklaracji podatkowych drogą elektroniczną. Dlatego też Komisja apeluje do państw członkowskich i regionów (w tym władz lokalnych) o rozważenie przystosowania swoich planów rozwoju obszarów wiejskich, z odpowiednim uwypukleniem znaczenia technologii informacyjno-komunikacyjnych i łączności internetowej, w szczególności przed dokonaniem przeglądu śródkresowego, jaki czeka te programy w 2010 r.

- **Kontekst**

Unia zamierza uporać się z różnicami w dostępie do łączności szerokopasmowych pomiędzy obszarami wiejskimi i miejskimi za pomocą polityki rozwoju obszarów wiejskich, będącej elementem wspólnej polityki rolnej. Państwa członkowskie i regiony mogą korzystać z inwestycji ze środków UE, przeznaczając je na unowocześnianie gospodarstw rolnych z pomocą najnowszych technologii, szkoleń i programów ochrony środowiska, ułatwiając zakładanie nowych przedsiębiorstw i doprowadzając podstawowe usługi do mieszkańców terenów wiejskich.

Poza tym dalsze nakłady rządu 15 mln EUR są przeznaczane na priorytety związane z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi w ramach polityki spójności UE na lata 2007-

2013, np. na świadczone drogą elektroniczną usługi publiczne oraz infrastrukturę internetową. Część z tych środków zawędruje na obszary wiejskie.

Zgodnie z konkluzjami grudniowego szczytu Rady z ubiegłego roku, 28 stycznia 2009 r. Komisja wystąpiła z wnioskiem o przeznaczenie dodatkowej puli wartości 1 mld EUR na inwestycje w infrastrukturę szerokopasmową w ramach działań zmierzających do ogarnięcia zasięgiem internetu szerokopasmowego 100% Europejczyków w ramach ogłoszonego przez nią europejskiego planu naprawy gospodarczej.

Tekst wydanego komunikatu Komisji o lepszym dostępie do najnowszych technologii informacyjno-komunikacyjnych na obszarach wiejskich jest dostępny w Internecie:
http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/employment/ict/index_en.htm

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie konferencji prasowych komisarzy oraz informacji prasowych KE.